

[Stavad]

Derfor ville ministeren hurtigt se, at bunden af statskassen forsvandt endnu længere væk, hvis Socialdemokratiet gik ind på ethvert lettelsesforslag, regeringen kom med, eller ethvert lettelsesforslag, som andre partier kom med. Så kunne vi hurtigt bruge nogle snese milliarder. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at hvad enten vi sidder på regeringsbænkene eller vi sidder på oppositionsbænkene, så er vores hovedansvar ansvaret over for samfundsøkonomien, over for befolkningen og over for, at vi fører en politik, som vi kan vedstå, uanset om vi sidder det ene eller det andet sted.

Vedrørende arbejdsløsheden roste ministeren sig af, at man har skaffet en masse beskæftigelse. Derfor vil jeg godt spørge, om ikke ministeren kan bekræfte, at vi de seneste 2 1/2 år, tror jeg det er, har mistet 50.000 arbejdspladser inden for fremstillingsvirksomhederne. 50.000 arbejdspladser har vi mistet. Var det ikke dér, vi burde koncentrere kræfterne? Var det ikke i forhold til at få gang i beskæftigelsen, få vores erhvervsudvikling sat i gang, få noget mere dynamik, som kunne være med til at løfte os ud af den stagnation, som vi har befundet os i, mens der har været aktiviteter i landene omkring os?

Og så til sidst: Ministeren siger, at regeringen gerne vil have lov til at betragte det, man har lagt frem, som en pakke. Jeg har forstået på det, statsministeren sagde i folketingssalen fra talerstolen under åbningsdebatten, at regeringen er parat til at acceptere de forslag, som Folketinget når frem til, uanset hvad det er for en form og hvad det er for en model, Folketinget vælger og Folketingets flertal vælger. Nu ligger der altså foreløbig 9 forslag fra regeringen i Skatteudvalget. Jeg er sikker på, at Folketingets Skatteudvalg vil gå ind i en nøgtern vurdering af de enkelte forslag og gennemføre dem, der er gode, og lader være med at gennemføre dem, der er dårlige.

Socialdemokratiet vil gøre regnebrættet op, når vi ser, hvad vi har penge til, ud fra den prioriteringsrækkefølge, som jeg har omtalt her, og i den udstrækning, vi har skaffet pengene, vil vi også meget gerne være med til at dele gaver ud. Men kassen skal stemme.

Kofod-Svendens (KRF):

Der er to temaer, jeg vil tage op her i anden omgang.

Det første er spørgsmålet vedrørende fradrag for reparation og vedligeholdelse, for sådan som jeg hørte skatteministeren, så konstaterede skatteministeren, at SF var imod, De Radikale var imod, Fremskridtspartiet var imod, og sådan som skatteministeren havde forstået Socialdemokratiet, så var Socialdemokratiet også imod.

Nu kunne skatteministeren jo have valgt en lidt anden tolkningsmetode og have bemærket, hvordan hr. Lykketoft, da CD sidst havde deres forslag fremme, formulerede sig, og så kunne skatteministeren sige: O.k., så spiller regeringen ud med et forslag, og så må vi se.

Socialdemokratiet har vel ikke været pure 100 pct. afvisende over for enhver mulig tanke om at bringe flere ledige i arbejde og sørge for, at vores boligmasse bliver bedre vedligeholdt; så kunne man måske få Socialdemokratiet med dér. Det havde været en lidt mere offensiv metode end den, skatteministeren valgte.

Jeg synes, at skatteministeren var for pessimistisk. Skatteministeren kunne godt have været lidt mere offensiv, og det er den udfordring, jeg vil komme med her, når det gælder fradrag for reparation og vedligeholdelse. Var det ikke et forsøg værd at lægge et forslag frem i Folketinget? Det skal selvfølgelig kunne administreres, og vi må også finde en model, så det er udgiftsneutralt.

Det var det ene, jeg gerne ville spørge skatteministeren om som opfølgning af indlægget fra skatteministeren. Det andet er af lidt mere teknisk art.

Når vi går ind i L 4, § 4, nr. 3, så står der om beskatning af pensionsordninger: »Ved udbetaling af engangsydelser fra en pensionskasse, der er omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.«

Sådan som jeg forstår det, foreslår skatteministeren her, at engangsydelser fra pensionskasser kun skal beskattes med en afgift på 40 pct. Men det må jo betyde, at medlemmer af pensionskasser har mulighed for på pensioneringstidspunktet at få udbetalt engangsydelser, som beskattes med 40 pct., og så kan de altså i et andet pensionsinstitut tegne en kapitalpension, som ligeledes kun beskattes med 40 pct. Vedtages forslaget, er der så reelt ikke tale om, at medlemmerne af en pensionskasse har mulighed for at sprænge grænserne for, hvad der må indbetales til en kapitalpensionsordning,